

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4Csp/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201470
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617201470.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Martinou Mochnáčovou, v právnej veci žalobcu: G. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXX, XXX XX D., zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 870,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 870,- eur, s 5% úrokom z omeškania od 29.11.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou okresnému súdu dňa 22.2.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 870,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 870,- eur od 10.11.2016 do zaplatenia, ako aj trov konania.

2. Uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 20.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8200051499. Žalobca mal pri uzatváraní zmluvy postavenie spotrebiteľa, zatiaľ čo protistrana vystupovala ako dodávateľ. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 1.260,- eur, výška úrokovej sadzby predstavovala 70,01% ročne, ročná percentuálna miera nákladov dosiahla 63,63%, výška splátky mala podľa zmluvy výšku 87,11 eur, počet mesačných splátok predstavoval 24, celková čiastka splatná dlžníkom bola 1.567,98 eur, výška revolvingu predstavovala 846,71 eur, celková čiastka revolvingu 1.567,98 eur, výška úrokovej sadzby revolvingu bola 63,16% a RPMN revolvingu 48,98%. Žalobca zdôraznil, že v zmluve absentovali niektoré povinné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tvrdil, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola určená nesprávne, pretože bola nižšia ako výška úrokovej sadzby (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/672/2014). Žalobca ďalej argumentoval, že výška úrokovej sadzby z úveru nezodpovedá výške úrokovej priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ktorá v rozhodnom čase pre podobný typ úveru dosiahla úroveň 11,32%. Táto v dotknutej zmluve podstatne prevýšila obvyklú úrokovú sadzbu bankových úverov, čo odporuje dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka), a teda je neplatná (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.7.2009, sp. zn. 4Cdo/51/2012 zo dňa 26.6.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 5.11.2014). Žalobca tiež poukázal na to, že v dotknutej zmluve nebol uvedený

spôsob započítania splátok úveru na istinu, úroky a poplatky, ani adresa na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti zo strany spotrebiteľa, chýbal údaj o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru, čo bolo dôvodom pre konštatovanie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ boli niektoré údaje obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, na uvedené nebolo možné prihliadať, pokiaľ neboli podpísané žalobcom.

3. Napokon žalobca poukázal na neplatnosť Dohody o poskytnutí služby uzavretej v spojitosti so zmluvou o revolvingovom úvere. Na základe spomínanej dohody žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi služby spočívajúce v odklade splatnosti splátok, za čo zinkasoval odplatu vo výške 243,67 eur, čo je ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa. Služba v zmysle označenej dohody slúžila záujmom veriteľa, nie dlžníka - žalobcu, a preto treba dohodu považovať za neplatnú (obdobne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 24.2.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 zo dňa 9.8.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/934/2015).

4. Žalovaný tak poskytol úver vo výške 1.016,33 eur, t. j. znížený o sumu 243,67 eur, ktorý predstavuje spomínaný poplatok za fiktívnu službu. Dňa 8.8.2014 bola na základe žiadosti žalobcu zo zmluvne dohodnutej výšky úveru č. 8500074063 uzavretej dňa 7.8.2014 započítaná suma 436,24 eur, čím došlo k predčasnému splateniu dlhu zo zmluvy č. 8200051499. Preplatok vzniknutý v dôsledku plnení na základe neplatných dojednaní predstavoval podľa tvrdení žalobcu sumu 870,- eur. Pri určení času, odkedy mu patrí úrok z omeškania vychádzal z predpokladu, že dňa 10.11.2016 už žalovaný vedel o vzniknutom bezdôvodnom obohatení.

5. K žalobe bola pripojená fotokópia zmluvy č. 8200051499 uzavretej medzi sporovými stranami dňa 20.11.2012, vrátane Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, Prehľad prijatých a odoslaných platieb ku dňu 5.8.2016, fotokópia Oznámenia veriteľa o schválenom úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200051499 zo dňa 20.11.2012, fotokópia Oznámenia veriteľa o schválenom úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500074063 zo dňa 7.8.2014, fotokópia Predsporovej výzvy zo dňa 10.11.2016, odpovede žalovaného zo dňa 2.12.2016 k danej výzve, ako aj výpisu z účtu žalobcu.

6. Na výzvu súdu žalobca dňa 23.3.2017 predložil výpočet žalovanej sumy (2.097,09 eur mínus 1.016,33 eur predstavuje 1.080,76 eur), z čoho vyplýva, že výška bezdôvodného obohatenia predstavuje 870,- eur. V rámci plnení vykonaných v zmysle zmluvy, uhradil žalobca časť dlžnej sumy vo výške 436,24 eur započítaním pohľadávky voči žalovanému zo zmluvy č. 8500074063.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 10.4.2017 žiadal podanú žalobu zamietnuť. Namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pretože v posudzovanom prípade sa jedná o spor vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia a nejde teda o spotrebiteľský spor. Popieral tvrdenia o nesprávnom údaji o RPMN, pretože tieto neboli podporené žiadnym dôkazom. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa neprimeranej výšky úrokov, pretože v čase uzavretia zmluvy neexistovala právna norma, ktorá by regulovala výšku úrokových sadzieb podľa ich stavu v bankách. V rozhodnom čase bolo nutné na danú zmluvu aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka; prednostné použitie Občianskeho zákonníka bolo zakotvené do právnej úpravy až s účinnosťou od 1.4.2015. Výška odplaty za úver vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy bola upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a vyjadrovala celkové náklady v spojitosti s úverom (teda okrem úroku aj ďalšie poplatky). Pri porovnaní výšky odplaty za sporný úver s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. V rozhodujúcom období predstavovala odplata za obdobný úver 46,35%. Ďalej žalobca argumentoval, že v zmysle článku 7.1 zmluvných dojednaní je Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi súčasťou zmluvy (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166). Z článku 4.5 Zmluvných dojednaní ďalej vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen z tohto splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru. Vzhľadom na počet splátok a ich splatnosti bolo zároveň zrejmé, kedy mala nastať konečná splatnosť úveru (obdobne vyššie uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166). Prípustnosť vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere na viacerých dokumentoch vyplýva aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/15. Pokiaľ ide o tvrdenú povinnosť vymedzenia splátok istiny, úroku a poplatkov, k tomu žalovaný uvádzal, že takéto rozčlenenie každej splátky by malo zmysel len vtedy, ak by boli istina, úroky a poplatky uhrádzané v rôznych termínoch alebo výškach. Na podporu svojho názoru o dodržaní ustanovenia § 9

ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na obsah smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES a jej výklad formulovaný v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ C-42/15. Pokiaľ ide o povinnosť uvádzať adresu na uplatnenie reklamácie, resp. sťažnosti, táto bola uvedená v článku 12.1 Zmluvných dojednaní. Na záver k žalobcovým tvrdeniam o neplatnosti Dohody o poskytnutí služieb upriamil pozornosť na dobrovoľnosť kontraktácie a absenciu žalobnej argumentácie k neprijateľnosti danej dohody. K vyjadreniu žalovaný pripojil Súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2012.

8. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 2.5.2017 k vyjadreniu žalovaného podčiarkol spotrebiteľský charakter sporu. Skutočnosť, že žalovaný nárok je nárokom z bezdôvodného obohatenia, nemení nič na tom, že žalobca má postavenie spotrebiteľa a ide o spotrebiteľský spor, keďže žalobca odvodzuje svoje nároky z porušenia svojich spotrebiteľských práv (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Obdo 45/2012). Žalobca mal za to, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov nebola vypočítaná správne, pretože vychádzala z výšky úveru 1260,- eur, avšak jemu boli v skutočnosti na účet poukázané finančné prostriedky v sume 1.016,33 eur, čo potvrdzuje pripojený výpis z účtu. Správnym výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov treba preto dospieť k výsledku - 120,37% Obdobným správaním veriteľa sa zaoberal Súdny dvor EÚ v rozhodnutí Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s., kde bola konštatovaná neprípustnosť započítania poplatku do sumy úveru na účely výpočtu RPMN, čo vedie k podhodnoteniu RPMN. Žalobca doplnil svoje argumenty uvádzané v žalobe, keď opierajúc sa o obsah rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2016 dospel k presvedčeniu o neuzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože tu nedošlo k obsahovo zhodnému prejavu vôle oboch zmluvných strán. Pokiaľ mala časť 5 zmluvy obsahovať návrh na uzavretie zmluvy, potom výsledkom zmluvných vyjednaní mala byť časť 6 zmluvy, ktorá však obsahuje už iné parametre úveru a treba ju považovať za nový návrh, ktorý však dlžník účinným spôsobom neprijal. K otázke výšky najvyššej prípustnej odplaty za úver poukázal na priemernú úrokovú mieru u spotrebiteľských úveroch, ktorá sa v novembri 2012 pohybovala na úrovni 11,32%. V konkrétnej zmluve bola daná sadzba prevýšená viac ako šesťkrát. Tiež poukázal na nesprávny údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá dosiahla v zmysle údajov Ministerstva financií SR pre daný typ úver 31,10%. Uvedením nesprávnej informácie o priemernej RPMN mohlo dôjsť k ovplyvneniu ekonomického správania spotrebiteľa (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/243/2016). Ak žalobca argumentoval splnením náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere odkazom na Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, označená listina mala jednostranný charakter a súčasťou zmluvy sa mohla stať len jej akceptovaním protistranou (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.4.2016). K otázke potreby štruktúrovania splátok a povinnosti uvádzať termín konečnej splatnosti úveru žalobca odkázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. K Dohode o poskytnutí služieb uzavretej v ten istý deň ako zmluva o revolvingovom úvere, žalobca zopakoval svoju žalobnú argumentáciu a zvýraznil neprímeranú výšku odplaty za protiplnenie (243,67 eur). Išlo o neprímeranú odplatu za možnosť odkladu splátok v súhrnnej hodnote 3-krát 87,11 eur = 261,33 eur (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/177/2015 zo dňa 26.5.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/282/2015).

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 1.6.2017 k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných v skoršom podaní a poukázal, že v zmluve uvedená RPMN je v súlade s úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu.

10. Žalovaný dňa 15.6.2017 predložil prehľad platieb realizovaných žalobcom na základe zmluvy č. 8200051499.

11. Podaním zo dňa 16.8.2017 žalobca definoval výpočet, ktorý bol základom pre určenie žalovanej sumy (2.090,64 eur - 1.016,33 eur = 1.074,31 eur). Suma 2.090,64 eur predstavovala celkovú sumu, ktorú mal žalobca splatiť z titulu úveru vrátane záväzku z Dohody o poskytnutí služby. K podaniu bol pripojený Prehľad prijatých a odoslaných platieb ku dňu 5.8.2016.

12. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom ustálil skutkový stav nasledovne:

13. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 20.11.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200051499, ktorá obsahovala vymedzenie náležitostí v časti 5 - Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere a v časti 6 - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. V zmysle časti 5 boli parametre úveru nasledovne:

výška úveru 1.260,- eur, počet splátok/splatnosť 24/15, výška splátok vrátane úrokov 87,11 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.090,64 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 45,60%, suma poskytnutého revolvingu 846,71 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť 1.567,98 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov po poskytnutí revolvingu 57,4%, ročná úroková sadzba revolvingu 63,16%. V časti 6 sa uvádzajú údaje: výška úveru 1.260,- eur, počet splátok/splatnosť 24/15, výška splátok vrátane úrokov 87,11 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.090,64 eur, ročná percentuálna miera nákladov 63,63%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 46,35%, suma poskytnutého revolvingu 846,71 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť 1.567,98 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov po poskytnutí revolvingu 48,98%, ročná úroková sadzba revolvingu 63,16%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%. Zmluva obsahovala v článku 8 Dohodu o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru, ako aj splátok revolvingového úveru, za čo sa dlžník zaviazal uhradiť sumu 243,67 eur (pokiaľ ide o vzťah z úveru) a sumu 166,14 (pokiaľ ide o vzťah z revolvingového úveru).

14. Z prehľadu prijatých a odoslaných platieb ku dňu 5.8.2016 predloženého žalobcom (č. I. 16) mal súd preukázať, že výška poskytnutého úveru dosiahla sumu 1.016,33 eur a výška splátok realizovaných žalobcom dosiahla celkovú sumu 2.097,09 eur.

15. Z obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200051499 mal súd zistené jednotlivé údaje úvere, obdobne, ako sa uvádza v zmluve zo dňa 20.11.2012 v jej časti 6 s výnimkou, pokiaľ ide o výšku revolvingu (táto je podľa oznámenia 1.012,85 eur) a s doplnením dátumu konečnej splatnosti úveru (15.12.2014). V oznámení absentuje výška odplaty za služby spočívajúcu v odklade splátok revolvingu (166,14 eur).

16. Z obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500074063 mal súd zistené, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500074063 došlo k úhrade dlhu žalobcu vyplývajúceho zo zmluvy č. 8200051499 v sume 436,24 eur, a to započítaním.

17. Z obsahu Predsporovej výzvy zo dňa 10.11.2016 vyplýva uplatnenie nároku žalobcu na bezdôvodné obohatenie s určením lehoty na plnenie v rozsahu 14 dní.

18. Z listu žalovaného zo dňa 2.12.2016 vyplýva prejav žalovaného, ktorý uplatnený nárok považoval za nedôvodný.

19. Z obsahu výpisu z účtu žalobcu neboli zistené skutočnosti relevantné pre posúdenie nároku vyplývajúceho zo zmluvy č. 8200051499.

20. Z listiny - Súhrnné údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2012 vyplýva výška RPMN pre jednotlivé druhy úverov.

21. Z Prehľadu prijatých a odoslaných platieb - G. B. predloženého žalovaným (č. I. 60) je zrejmé, že výška poskytnutého úveru dosiahla sumu 1.016,33 eur a výška splátok realizovaných žalobcom dosiahla celkovú sumu 2.089,92 eur.

22. Je nepochybné, že právny vzťah sporových strán má spotrebiteľský charakter - pri uzatváraní zmluvy zo dňa 20.11.2012 konal žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalobca nevstúpil do právneho vzťahu v kontexte svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 20.11.2012; ďalej len „Občiansky zákonník“). Rovnako možno konštatovať, že Zmluva zo dňa 20.11.2012 založila medzi sporovými stranami vzťah zo spotrebiteľského úveru v zmysle definície formulovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom k 20.11.2012.

23. Pre aktuálny spor, v ktorom žalobca ako spotrebiteľ uplatnil voči žalovanému nárok v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, je rozhodujúcim pravidlom pre určenie miestnej príslušnosti súdu ustanovenie § 19 písm. d/ CSP, ktoré umožňuje v spotrebiteľovi podať žalobu na súde, v obvode ktorého má trvalý pobyt, ak sa jedná o spotrebiteľský spor. Najvyšší súd SR sa v rozhodnutí sp. zn. 4Obdo/45/2012 vyjadril k charakteru konania, v ktorom bol zo strany spotrebiteľa uplatnený nárok na

vydanie bezdôvodného obohatenia, tak, že konštatoval, že ide o spotrebiteľský spor, pokiaľ nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. V aktuálnej veci žalobca vyjadril žalobnú požiadavku na vydanie bezdôvodného obohatenia prameniaceho z porušenia spotrebiteľských ustanovení pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy. Z tohto dôvodu bolo zrejmé, že daný spor je spotrebiteľským sporom a miestna príslušnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš je daná.

24. Následne súd venoval pozornosť jednotlivým ustanoveniam spornej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, a to najmä v kontexte ustanovenia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré nesplnenie presne vymenovaných náležitostí zmluvy sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Z obsahu Zmluvy zo dňa 20.11.2012 je nepochybné jej štruktúrovanie na časť 5 - Údaje po požadovanom spotrebiteľskom úvere a časť 6 - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. Označenie týchto častí pri gramatickom výklade potvrdzuje záver, že výsledok kontraktácie sporových strán je vyjadrený v časti 6, ktorá definuje jednotlivé parametre úveru - jeho výšku, počet splátok/splatnosť, výšku splátok vrátane úrokov, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, sumu poskytnutého revolvingu, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť, predpokladanú ročnú percentuálnu mieru nákladov po poskytnutí revolvingu, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu a ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania. Súd mal preukázať, že strany uzavreli aj Dohodu o poskytnutí služby, v zmysle ktorej vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi v súvislosti so zmluvou ďalší náklad v podobe úhrady sumy 243,67 eur a 166,14 eur, ktoré mali byť splatené ku dňu uzavretia Dohody. V spojitosti s uzavretou zmluvou o úvere predložil žalovaný dlžníkovi následne Oznámenie o schválení úveru, ktoré obsahuje jednotlivé náležitosti úveru, avšak navyše uvádza dátum konečnej splatnosti úveru, modifikuje výšku schváleného revolvingu a absentuje tu odplata z dohody o poskytnutí služby, pokiaľ ide o čiastku 166,14 eur. Uvedené oznámenie bolo formulované jednostranne žalovaným ako veriteľom, nie je podpísané druhou zmluvnou stranou, a preto jeho použitie na účely skúmania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo prípustné (obdobne Krajský súd v Žiline, rozsudok sp. zn. 6Co/107/2016). Súd preto ďalej skúmal, či zmluva zo dňa 20.11.2012 obsahovala náležitosti vymedzené ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Súd považoval za dôvodné námietky žalobcu smerujúce k nesprávnemu údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov a s tým súvisiacimi celkovými nákladmi spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Výška úveru mala byť podľa zmluvy 1.260,- eur, výška splátok 87,11 eur a celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť, predstavovala podľa zmluvy 2.090,64 eur. Skutočná suma, ktorá bola žalobcovi poukázaná na účet dosiahla sumu 1.016,33 eur (uvedená suma nebola žalovaným spochybnená). Vychádzajúc z daných parametrov - výška úveru 1.016,33 eur, výška splátky 87,11 eur (v ktorej boli zrejme započítané všetky poplatky), mal správny údaj RPMN predstavovať 114,75% (Portál finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR Y.:/.V..D.-O.).

29. V danej veci bol žalobcovi poskytnutý úver „revolvingového typu“, avšak reálne čerpal finančné prostriedky len jednorazovo v sume 1.016,33 eur, preto považoval súd za opodstatnené námietky aj v tej časti, ak smerovali k absencii údaja o konečnej splatnosti úveru. Dobu trvania zmluvy bolo možné vyvodiť z počtu splátok (24), ktoré mal dlžník splácať.

30. K otázke povinného vymedzenia splátok v členení na istinu, poplatky a úroky súd uvádza, že vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na

splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/), nemožno prijať výklad formulovaný žalovaným. Ak by vnútroštátny súd na základe rozsudku Súdneho dvora EÚ C 42-15 (Home Credit Slovakia, a.s./Klára Biróová) vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by „zlomil“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok európskej normy). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem (obdobne Krajský súd v Žiline, rozsudok sp. zn. 6Co/30/2017).

31. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere došlo k nesprávnemu stanoveniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, absentovali tu údaje o konečnej splatnosti úveru, o výške, počte, termínoch splátok istiny úrokov a poplatkov, dospel k súd k záveru o tom, že dotknutý úver je bezúročný a bez poplatkov zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený záver mal potom za následok vznik bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) na strane žalovaného v sume, ktorú žalobca splatil nad rámec istiny úveru.

32. Z predloženého Prehľadu prijatých a odoslaných platieb ku dňu 5.8.2016 (ktorý nebol žalovaným rozporovaný) je zrejmé, že žalobca od žalovaného získal finančné prostriedky v sume 1.016,33 eur. Rovnako bolo preukázané, že žalobca splatil 2.089,92 eur (uvedená suma vyplýva zo zhodných tvrdení strán - prehľady na č. I. 16 a č. I. 60, keďže výpisy z účtov neboli predložené). Výška bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného tak predstavuje 1.073,59 eur (2.089,92 eur mínus 1.016,33 eur). Keďže žalobca žiadal v spore len zaplatenie sumy 870,- eur, mohol súd rozhodnúť len v požadovanom rozsahu. Pre úplnosť na tomto mieste súd poukazuje na fakt, že aj napriek mätúcim výpočtom (č. I. 22 a č. I. 75) žalobca zotrval na žalobnej požiadavke na zaplatenie sumy 870,- eur s príslušnosťou a túto nijakým spôsobom procesne relevantným spôsobom nemodifikoval.

33. Vzhľadom na uplatnený zákonný úrok z omeškania, rozhodol súd o jeho priznaní v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. K prvému dňu omeškania došlo dňa 29.11.2016, nie dňa 10.11.2016, ako uvádzal žalobca. V prípade uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného plnenia sa splatnosť dlhu určuje v zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca požiadal žalovaného o plnenie výzvou zo dňa 10.11.2016, pričom zároveň určil lehotu na plnenie 14 dní. Súd započítal 2 pracovné dni na doručenie danej výzvy a následne 14 dní na plnenie, pričom dospel k záveru, že posledným dňom na vydanie bezdôvodného obohatenia bol 28.11.2016 a až od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba R. Q. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Dňa 28.11.2016 dosiahla základná sadzba R. 0,00%, výška úrokov z omeškania tak predstavuje 5%.

34. Vo zvyšnej časti (v rozsahu, v ktorom boli nedôvodne uplatnené úroky z omeškania) súd žalobu zamietol.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalobcu v spore. Neúspech len v časti vymedzenia úrokov z omeškania bol tak nepatrný, že súd naň neprihliadal. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.